

Posudek magisterské diplomové práce

Jany Lastivkové

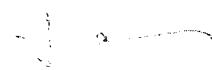
Ihara Saikaku a jeho povídky z vojenského a měšťanského prostředí

Autorka předkládané práce se zabývá literární tvorbou nejvýznačnějšího japonského spisovatele období Edo, Ihary Saikaku. Tento spisovatel spolu s dramatikem Čikamacu Monzaemonem a básníkem Macuo Bašóem patří mezi hlavní představitele literatury období Genroku, zlaté éry předmoderní literatury. Ihara Saikaku byl na počátku své tvůrčí kariéry znám jako básník, proslavil se neuvěřitelnou schopností skládat ve stanoveném limitu ohromné množství básní za sebou. Nesmírná obrazotvornost a mnohomluvnost jej přivedly k prozaické tvorbě, již se věnoval až do sklonku života. Jeho prozaická díla (povídky) se vyznačují specifickým stylem, různými narativními postupy a poměrně bohatou tematikou. Tuto tematiku však lze zhruba rozdělit na díla z vojenského prostředí, na díla z prostředí měšťanského a na díla s lehce erotickým nádechem. Předkládané práce se týká prvních dvou z těchto tematických okruhů a diplomantka předpokládá, že v povídkách z měšťanského i vojenského prostředí se objevuje „kontrast mezi realitou a absurditou“ a Saikaku jím na čtenáře dosahoval stejného účinku.

K ověření této hypotézy použila diplomantka následujícího postupu. Nejprve se zabývá metodologií, tedy jazykovým, stylistickým a narativním hlediskem, na základě nichž hodlá zvolené tematické okruhy a reprezentativní díla rozebírat. Vychází při tom z poměrně nedávných literárně teoretických prací J. Cullera a S. Rimmonové-Kenanové. Před samotným rozбором konkrétních děl se zabývá životem a tvorbou Ihary Saikaku a přehledným způsobem seznamuje čtenáře s jeho hlavními prozaickými díly. Poté následuje samotný rozbor dvou povídek, jedna reprezentuje povídky z měšťanského prostředí, druhá povídky z vojenského prostředí. První povídkou je dílo *Každý má svůj odhad (Seken mune sanjó)* z roku 1692 a druhou *Příběhy o samurajské povinnosti (Buke giri monogatari)* z roku 1688. Rozbor je prováděn podle předem zvolených kategorií, systematicky s ohledem k vytyčenému cíli. Při rozboru diplomantka skutečně aplikuje metodu nastíněnou v teoretické části. Po rozboru následuje srovnání analyzovaných povídek a vyvození obecných charakteristik, které platí celkově i pro zvolené tematické okruhy. Celkem logicky pak následuje závěr, ve kterém se zúročuje vše, na čem autorka poctivě pracovala v celém textu.

Práce je napsána přehledně, diplomantka se zbytečně neopakuje a své argumenty opírá o citace z japonských i nejaponských pramenů. Nespornou předností této práce je její podrobné členění na jednotlivé podkapitoly a za zmínku rozhodně stojí i grafická úprava, která zpříjemňuje čtenářský zážitek. Kromě bohatého seznamu použité literatury je text doplněn několika přehlednými tabulkami, nadstandardně pojatým rejstříkem a poměrně zdařilými překlady nejdůležitějších pasáží analyzovaných povídek. Nemám k této práci větších výhrad a doporučuji, aby byla dávana za vzor toho, jak má diplomová práce vypadat, po stránce formální i obsahové. Plně vyhovuje požadavkům na práci diplomovou a hodnotím ji známkou **výbornou**.

V Praze 22. září 2008

Martin Tírala
ÚDLV, FF UK